

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ 1) ความสามารถในการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6 ที่ได้รับ
การสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 2)
ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา
พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ
กับการสอนแบบปกติ 3) พฤติกรรมการควบคุมตนเองไม่ให้เกิดข้อบกพร่องกับอบายมุข ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้าง
ศรัทธาและโยนิโสมนสิการระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 4) พฤติกรรมการควบคุมตนเองไม่
ให้เกิดข้อบกพร่องกับอบายมุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6
ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการกับการสอนแบบปกติ 5) เจตคติต่อ
การเรียนวิชา พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ
สร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 6) เจตคติต่อการเรียน วิชา
พระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและ
โยนิโสมนสิการกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราษฎร์ศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ที่กำลังเรียนอยู่ในภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 82 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับฉลากเป็น
2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 41 คน ได้รับการสอนตาม
รูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ และกลุ่มควบคุมคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2
จำนวน 41 คน ได้รับการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการ
จัดการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ 2) แผนการจัดการเรียนรู้การ

สอนแบบปกติ 3) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 4) แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมตนเองไม่ให้เกี่ยวข้องกับอบายมุข มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 และ 5) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชา พระพุทธศาสนา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. พฤติกรรมกรรมการควบคุมตนเองไม่ให้เกี่ยวข้องกับอบายมุข ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พฤติกรรมกรรมการควบคุมตนเองไม่ให้เกี่ยวข้องกับอบายมุข ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา พระพุทธศาสนา เรื่อง อบายมุข 6 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. เจตคติต่อการเรียน วิชา พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. เจตคติต่อการเรียน วิชา พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purposes of this study were to 1) compare Matthayomsuksa 1 students' critical thinking ability in Buddhism subject titled "Apayamukha 6" before and after learning using the Yonisomanasikarn approach; 2) compare the students' critical thinking ability in Buddhism subject titled "Apayamukha 6" when using the Yonisomanasikarn approach versus the conventional method; 3) compare the students' self-control ability for abstaining from committing behavioral indiscretions before and after learning using the Yonisomanasikarn Approach; 4) compare the students' self-control for abstaining from committing behavioral indiscretions after using the Yonisomanasikarn Model versus the conventional method; 5) compare attitudes towards Studying Buddhism subject titled "Apayamukh 6" before and after using the Yonisomanasikarn Approach; 6) compare attitudes towards studying Buddhism subject using the Yonisomanasikarn Approach versus the conventional method. The sample, drawn using simple random sampling, was 82 Matthayomsuksa 1 students in the second semester of academic year 2008 at Ratsuksa School, Mueang District, Saraburi Province. Two groups of this study were divided using a lottery method. An experimental group of 41 Matthayomsuksa 1/1 students were taught using the Yonisomanasikarn Approach and a controlled group of 41 Matthayomsuksa 1/2 students were taught using the conventional method. The instruments used consisted of: 1) a lesson plan using the Yonisomanasikarn Approach; 2) a lesson plan using the conventional method; 3) a critical thinking ability test with a reliability of 0.84; 4) a self-control behavioral test for abstaining from committing behavioral indiscretions with a reliability of 0.89; 5) an attitude test towards studying Buddhism subject with a reliability of 0.92. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test.

The results of the study were as follows:

1. the students' critical thinking ability in Buddhism subject titled "Apayamukha 6" was higher after learning using the Yonisomanasikarn Approach at a significance level of .05.

2. the students' critical thinking ability in Buddhism subject titled "Apayamukha 6" using the Yonisomanasikarn Approach was higher than those ability using the conventional method a significance level of .05.

3. the students' self-control for abstaining from committing behavioral indiscretions in Buddhism subject titled "Apayamukha 6" was improved after using the Yonisomanasikarn Approach at a significance level of .05.

4. the students' self-control for abstaining from committing behavioral indiscretions was more improved when using the Yonisomanasikarn Approach than using the conventional method at a significance level of .05.

5. the students' attitudes towards studying Buddhism subject titled "Apayamukha 6" after using the Yonisomanasikarn Approach improved at a significance level of .05.

6. the students' had more positive attitudes towards studying Buddhism subject when using the Yonisomanasikarn Approach than using the conventional method at a significance level of .05.